

PASTIRSKO PISMO ZA KORIZMU 2019.

Draga braćo i sestre u biskupiji Stockholm!

Ne smijemo se poljuljati i poremetiti u našoj vjeri u Krista i Njegovu Crkvu kad se konfrontiramo sa strašnom činjenicom da su zaređeni službenici Crkve odgovorni za nasilje nad maloljetnicima i da se to pokušalo sakriti. „Zato, braćo moja ljubljena, budite stalni i nepokolebljivi, puni revnosti u Gospodnjem djelu svagda, znajući da vaš trud nije uzaludan u Gospodinu“ (1 Kor 15, 58). Više nego ikad moramo stajati čvrsto u našoj vjeri da Isus Krist želi očistiti i posvetiti svoju Crkvu u ovom vremenu iskušenja. Naš sveti otac, papa Franjo, poziva sve vjernike na molitvu i pokoru u ovom teškom vremenu. Zato je korizmeno vrijeme ove godine treba biti vrijeme još više prožeto karakterom pokore. Cijela Crkva se mora obući u „vreću i pepeo“ i ići putem pokajanja i pokore. Molimo za vatru čišćenja Duha Svetoga i za njegovu mudrost i savjet, kako bismo vrlo učinkovito spriječili nasilje i odgovorne priveli odgovornosti. Ponajprije molimo da Duh Sveti svojim blagim lahorom i nježnošću izlijeći rane kod svih onih koji su bili izloženi ovom nasilju i povredama.

„Kao što peć prokuša posudu lončara, tako čovjekovo raspravljavanje pokazuje kakav je“ (Sir 27,5). Kao krštenici, svi smo pozvani na život svetosti i stalno čišćenje od grijeha. Duh Sveti nas želi nadahnuti na sve vjernije nasljedovanje Isusa. U našem svakidašnjem životu iskušava se i dokazuje sadržaj naše vjere prema Isusu. Naša vjera stalno je na iskušenju. Svojom vatrom čišćenja Duh nas želi osloboditi od ropstva grijehu i osloboditi nas, kako bismo mogli živjeti u skladu sa Evanđeljem. Isus nas želi izliječiti od sljepoće koja čini da vidimo mali trun u oku brata svoga, ali ne prepoznamo brvna u svom vlastitom oku. „Licemjeru“, kaže Isus, „izvadi najprije brvno iz svog oka, tada ćeš vidjeti kako izvaditi trun iz oka svojega brata“ (Lk 6, 42). Ponajprije se sami moramo obratiti i ponizno priznati svoje grijehe. Korizmeno vrijeme je pozlačeno vrijeme pokajanja, kad preko iskrene ispovijedi možemo dobiti oprostjenje za sve što smo prekršili i tako ponovno započeti graditi svoj odnos prema Isusu. Božje milosrđe i oprostjenje jest ono što nam je potrebno više nego bilo što drugo. Kad se jedan ud u Kristovu mističnom tijelu, Crkvi, obrati i nastavi sveti život, to ima pozitivne posljedice za cijelu zajednicu.

Crkva je sveti narod na hodočašću kroz povijest i kroz mnoge zemlje. Ona je na putu prema vječnoj slavi. U svom nutarnjem biću Crkva je sveta, a po krštenju smo svi mi dobili dio ove svetosti kao malo zrno, sjeme gorušičino, koje će rasti i mijenjati nas iznutra. To je i naša dužnost da primimo ovu milost, a i naša povlastica da se dozvolimo promijeniti ovim darom milosti. Zato je tragično i ima teške posljedice kad se zlo i grijeh ugnijezdi u Crkvi. Kad jedna Bogu posvećena osoba svetim redom počini nasilje nad nedužnom djecom, onda je to bogohuljenje koje ranjava Isusovo presveto Srce i povlači Crkvu u prljavštinu. Mnogi izvan Crkve postaju više uzbuđeni i uznemireni kad jedan svećenik počini takvo djelo, nego kad bi to bila neka druga osoba. Nesvjesno i nehotično shvaćaju, da je to puno gore, kad Bogu posvećena osoba učini nešto takvo. Baš zato svi moramo moliti za Božje smilovanje i intervenciju.

„Dobro stablo ne rađa zla roda, i zlo stablo ne rađa dobra roda. Svako se stablo poznaje po svome rodu“ (Lk 6, 43-44). Svaki čovjek bit će suđen prema rodu koji stvara svojim stilom

života. Božjom milošću možemo rađati dobar rod i na taj način utjecati na naše okruženje, da postane bolje. Kao krštenici, svi smo pozvani širiti ono što je dobro i istinito svima koje susrećemo. Možemo dijeliti Božju ljubav koja se neprestano izljuje na nas. Nasljedovanjem Isusa možemo živjeti život u pravednosti i istini, u milosrđu i dobroti. Ljudi u svijetu imaju potpuno pravo vidjeti nešto od Isusa u našem načinu života, djelovanja i govora. „Dobar čovjek iz dobra blaga srca svoga iznosi dobro, a zao čovjek iz zla blaga iznosi zlo“ (Lk 6, 45). Svi smo pozvani za vrijeme ovog svetog korizmenog vremena činiti više dobra, okrenuti se prema siromašnima, odbačenim ljudima, onima koji trpe. Ovogodišnjom korizmenom milostinjom pomoći ćemo ljudima u jednoj od najsiromašnijih zemalja, Južnom Sudanu. Ako im uistinu možemo pokazati svoju darežljivost, pomažemo i sami sebi da se oslobodimo naše pohlepnosti i gramzivosti.

Korizma, post i milostinja idu zajedno sa korizmenim vremenom. Posebna je radost otkriti kako se naše srce počinje buditi na život, kad imamo snage odreći se naše udobnosti i našeg vlasništva. Postoji mnoštvo mogućnosti da učinimo ovo korizmeno vrijeme kao novi početak, kad uistinu želimo ići Isusovim putem i živjeti kao Njegovi učenici. To vrijedi kako za pojedince, tako i za naše župne zajednice. Svi se više moramo otvoriti onima koji su u potrebi, onima koji su sami, zaboravljeni, beskućnici. Uistinu, postoje mnogi koji samo preko nas mogu susresti i doživjeti Isusovu ljubav i brigu. „Zato, braćo moja ljubljena, budite stalni i nepokolebljivi, puni revnosti u Gospodnjem djelu svagda, znajući da vaš trud nije uzaludan u Gospodinu“ (1 Kor 15,58).

Pa iako Crkva upravo sada prolazi kroz tešku kušnju i čišćenje, smijemo vjerovati u Božju nadu da sve to može voditi prema još više posvećenoj i očišćenoj Crkvi. Kad pogledamo u povijest Crkve, često je bilo tako. Kad nutarnje ili vanjske teškoće zahvate Crkvu, to može probuditi duboku težnju prema životu u koji ćemo ugrađivati još više svetosti i nasljedovanje Krista, više otvorenosti Duhu Svetom, više služenju siromašnima. Zato ne smijemo izgubiti hrabrost, nego obratno, predati se još više Gospodinu i staviti cijeli naš život Njemu na raspolaganje. Molimo također za zaštitu i Blažene Djevice Marije. Neka nam ona, koja je majka Crkve, pomogne da krenemo putem obraćenja i svetosti. Neka ona pomogne da se Crkva sve više posveti i očisti.

Uz moje molitve i blagoslov svima vama

+ Anders Arborelius OCD, kardinal

Stockholm, 22. veljače 2019. *Katedra svetog Petra*